DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

KETVIRTADIENIS–THURSDAY, KOVO – MARCH 5, 2020 • Vol. CXI NR. 27 Kaina 1.50 dol.

PERIODICALS

DRAUGAS

laikraštis lietuviams
leidžiamas nuo 1909 metų

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 03-04-2020

Kaziuko mugė vakar ir šiandien

Kas gi negirdėjo apie garsiąją Kaziuko mugę Vilniuje? Galbūt tik tie, kurie pirmą kartą apsilankė Vilniuje kovo 4-ąją ir staiga, užuot ramiai grožėjęsi architektūra paprastai ramiose Pilies ir Didžiojoje gatvėse, nelauktai papuolė į ... turgų. Ant šaligatvių išdėlioti prekystaliai, o ant jų gali rasti viską, ko reikia namų ūkiui: nuo medinių šaukštų, pjaustymo lentelių, šiaudinių pintinių grybavimui ar uogavimui, baldų, puodelių, drabužių, maisto produktų iki pramogoms skirtų daiktų. Turbūt jie, miesto svečiai, užsienio turistai ir iškelia klausimą, apie kurį nesusimąsto nuolatiniai mugės dalyviai ir vilniečiai – o kokia šios miesto šventės istorija? Kodėl Kaziuko? Kodėl turgus šiomis dienomis persikelia į senamiestį iš įprastų tokiai prekybai vietų stoties rajone ir Kalvarijų gatvėje? – 7 psl.

Rotariečiai pradėjo gražią tradiciją

– išrinko ir pagerbė visuomenei nusipelniusius žmones trijose kategorijose: švietimo, filantropijos bei istorijos ir kultūros srityse. Apie pirmuosius Čikagos Rotary klubo Metų žmogaus apdovanojimus skaitykite – 6 psl.

Iš k.: „Sielos" direktorė Asta Zimkus, LF Valdybos pirm. Tauras Bublys, kun. G. Keršys JAV LB Kultūros tarybos pirm. Giedrė Eleškytė-Knieža, nominantai – dr. Robertas Vitas, Tayda Chiapetta bei Goda Misiūnienė ir LF Tarybos pirm. Audronė Pavilčius-Karalius.

Lietuvos nacionalinio muziejaus nuotr.

Prisimenant A. Stulginskį

Vasario 26 d. suėjo 135 metai, kai gimė pirmasis pagal Lietuvos Respublikos Konstituciją išrinktas Lietuvos Respublikos Prezidentas – Aleksandras Stulginskis (1885–1969). Vienas ryškiausių demokratų Lietuvoje ir Europoje, 1918 m. Vasario 16-osios Nepriklausomybės akto signataras, mums jis brangus dar ir tuo, kad čia, tarp mūsų, Amerikos lietuvių bendruomenėje, gyvena jo dukra bei anūkai. Neužmirštas Prezidentas ir Lietuvoje. – 3 psl.

Žmogus, kuris nuolat jaučiasi įskaudintas, yra maždaug toks pat malonus kompanionas kaip akmenukas bate – *Elbert Hubbard*

Lietuvių kalbos šventė

Čikagoje lietuvių kalbos diktanto išbandymui pasiryžo aštuonios moterys.

Vasario 28 dieną Lietuvos ambasada JAV, pasitikdama Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo trisdešimtmetį, Washingtono, Baltimorės ir šių miestų apylinkėse gyvenančius lietuvius pakvietė rašyti Nacionalinį diktantą ir dalyvauti specialioje Lietuvių kalbos dienoms parengtoje viktorinoje.

Į Lietuvos ambasadą atvykę JAV gyvenantys lietuviai turėjo galimybę varžytis dėl raštingiausio lietuvių vardo. Kiekvienais metais yra varžomasi keliose kategorijose – raštingiausio moksleivio, raštingiausio suaugusiojo ir raštingiausio užsienio lietuvio.

Parašę diktantą, į ambasadą atvykę žmonės taip pat dalyvavo Valstybinės lietuvių kalbos komisijos parengtoje viktorinoje apie lietuvių kalbą, žinomas asmenybes, Lietuvos kultūrą ir istoriją. Viktorinos nugalėtojai buvo apdovanoti knygomis, o visi Lietuvių kalbos šventės dalyviai – lietuviškais suvenyrais.

Nacionalinio diktanto konkursas Lietuvoje ir užsienyje gyvenantiems lietuviams rengiamas jau tryliktą kartą. Pagrindinis konkurso organizatorių tikslas – paskatinti žmones didžiuotis unikalia lietuvių kalba, kalbėti ir rašyti ja taisyklingai. Konkursą 2006 metais pradėjo rengti savaitraštis „Atgimimas".

New Yorke rašę lietuvių kalbos mylėtojai susikaupę – teksto skyryba nelengva.

Smagu pasidžiaugti: Washingtone esančioje LR ambasadoje diktantas jau parašytas. Rengėjų nuotraukos

Lietuvių kalbos dienos, rengiamos vasario 16–kovo 11 d., yra tapusios gražia tradicija, puoselėjama Lietuvoje ir visame pasaulyje. Šios iniciatyvos tikslas – didinti lietuvių kalbos prestižą, stiprinti lietuvių kalbos mokymosi motyvaciją, prisidėti prie lietuvių kalbos sklaidos pasaulyje, telkti bendruomenes Lietuvoje ir užsienyje.

Nacionalinis diktantas taip pat buvo rašomas Čikagoje (Čikagos lituanistinėje mokykloje), New Yorke (Maironio lituanistinėje mokykloje), daugelyje Europos valstybių. Šiemet norintys pasitikrinti lietuvių kalbos žinias rašė Birutės Jonuškaitės tekstą ,,Milinė". Daugelis pastebėjo, kad skyryba buvo sudėtinga! O įrašas LR generalinio konsulato New Yorke ,,Facebook" paskyroje gražiai apibendrina šio renginio prasmę:

Didžiuojamės unikalia ir gražia lietuvių kalba, rašome (...) suprasdami, kad diktantas – tai ne tik rašymas, gramatika, bet ir vienybės jausmas, taisyklingos kalbos puoselėjimas.

URM ir ,,Draugo" inf.

DRAUGAS
(USPS-161000)
THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284
Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.
Subscription Rates: $150.00.

GARBĖS PRENUMERATA **$250.00**
JAV – metams **$150.00** • 1/2 metų **$80.00** • 3 mėn. **$57.00**
Pirma klase – **$340.00** • kartą per savaitę **$240.00**
Į Kanadą – metams **$390.00** (USD) • 1/2 metų **$210.00** (USD) • 3 mėn.**$110.00** (USD)
Į Lietuvą paprastu paštu – metams **$120.00** • 1/2 metų **$66.00**
Internetinė prenumerata – metams **$99.00**

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA
JAV metams **$95.00** • 1/2 metų **$70.00** • 3 mėn. **$48.00**
Į Kanadą– metams **$150.00** (USD) • 1/2 metų **$120.00** (USD) • 3 mėn.**$75.00** (USD)
Į Lietuvą – metams **$70.00**

Mažindami pašto išlaidas, prenumeratos kvitų nesiunčiame. ***„Draugo" prenumerata yra mokama iš anksto.***
Administracija dirba kasdien nuo 9:00 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
Redakcija dirba kasdien nuo 8:00 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

Administracija – skelbimai@draugas.org., administracija@draugas.org
Reklama – Audronė Kižytė, audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Vyriausioji redaktorė – Ramunė Lapas vyr.redaktore@gmail.com
Redaktorė – Virginija Petrauskienė
Techninis redaktorius – Jonas Kuprys
Korektorė – Dalia Sokienė

Už skelbimų turinį ir kalbą neatsakome.
Straipsnių autorių nuomonė nebūtinai sutampa su redakcijos nuomone.

REMKIME DRAUGO FONDĄ www.draugofondas.org

Tauri A. Stulginskio asmenybė

ZIGMAS TAMAKAUSKAS

Lėtai per Kauno katedros centrinę navą prie Didžiojo altoriaus artinasi mįslingo veido senelis. Atėjęs į presbiteriją persižegnoja, akių žvilgsnį nukreipdamas į Nukryžiuotąjį, susimąstęs pamažu atsisėda, rankomis pasiremia galvą. Pasigirdus giesmei „Dievas – mūsų prieglauda ir stiprybė" vėl kilsteli galvą į altoriaus viršuje esantį kryžių. Gal jis priminė jam sovietinio okupanto nukryžiuotą Lietuvą, jos žmonių auką, kančią, tremties gulagus?

Lietuvos krikščionių demokratų bendrijos Kauno skyriaus nariai, susirinkę Panemunės kapinėse prie A. Stulginskio kapo, paminėjo 135-ąsias Prezidento gimimo metines. Audronės Baronienės nuotr.

Mažai kas tuomet žinojo, kad šis įprastu takeliu prie Didžiojo altoriaus žengiantis žmogus – buvęs iškilusis Lietuvos Respublikos Prezidentas, vėliau – 15 metų sovietinių lagerių belaisvis Aleksandras Stulginskis. Jis savo gyvenimo keliu visada žengė su giliu tikėjimu širdyje. Vergovės pančiai neįstengė supančioti jo dvasios gyvybingumo.

Su Lietuvos krikščionių demokratų bendrijos Kauno skyriaus būriu prie kapo Panemunės kapinėse minėjome Prezidento Aleksandro Stulginskio 135-ąją gimimo sukaktį, jausdami jo dvasinį artumą. Pagerbėme Prezidentą ir greta besiilsiančią jo ištikimą gyvenimo draugę Onutę, sukalbėdami maldą, padėdami gėlių ir sugiedodami Lietuvos himną. Uždegėme žvakeles.

Gyvenimo pradžiai – arklys

Aleksandras Stulginskis gimė dvaro kumečių šeimoje 1885 m. Raseinių apskrities Kaltinėnų valsčiuje. Tėvai, vyresnių į JAV išvykusių vaikų padedami, nuomojo nedidelį ūkelį. Jis buvo dvyliktas vaikas šeimoje. Baigus Kaltinėnų pradinę mokyklą mirė mama. Tėvas, nenorėjęs toliau ūkininkauti, savo užgyventą turtą išdalijo vaikams. Jauniausiajam sūnui Aleksandrui atiteko arklys. Jį pardavęs už 40 rublių pinigus skyrė savo mokslui Liepojos gimnazijoje. Toliau mokėsi Žemaičių kunigų seminarijoje Kaune. Baigęs paprašė seminarijos vadovybės atidėti kunigo šventimus ir leisti toliau studijuoti bei apsispręsti dėl kunigystės pašaukimo. Tai buvo sąžiningo žmogaus žingsnis. Gavęs sutikimą teologines bei filosofines žinias gilino Austrijos tėvų jėzuitų universitete. Po metų nusprendė likti pasauliečiu ir įstojo į Halės žemės ūkio institutą, kurį baigė 1913 m. Dar studijuodamas A. Stulginskis daug rašė lietuviškam savaitraščiui „Vienybė", paskui dirbdamas agronomu redagavo jo priedą „Viensėdis".

Padedamas tuometinės Rusijos dūmos atstovo Martyno Yčo išsirūpino darbą Lietuvoje – dirbo Alytaus rajoniniu agronomu.

Prasidėjus Pirmajam pasauliniam karui A. Stulginskis apsigyveno Vilniuje ir aktyviai dalyvavo lietuvių visuomeninėje veikloje: 1915 m. suorganizavo Pedagogikos kursus ruošti pradinių mokyklų mokytojams, pirmininkavo atgaivintai švietimo draugijai „Rytas", dalyvavo Lietuvių komitete nukentėjusiems nuo karo šelpti. 1918 m. pradėjo leisti laikraštį „Ūkininkas". Su jo vardu yra susijęs 1918–1919 m. išleistas ,,Ūkininko kalendorius".

Tapo signataru

Aleksandras Stulginskis įsitraukė ir į lietuvių politinį gyvenimą. Jis – vienas iš Lietuvos krikščionių demokratų partijos steigėjų ir programos kūrėjų, 1917 m. išrinktas šios partijos pirmininku. Jis su kitais tuometiniais žymiais lietuviais raštu kreipėsi į JAV prezidentą W. Wilson Rusijos pavergtų tautų laisvės reikalu. Taip pat jis aktyviai dalyvavo rengiant 1917 m. Lietuvių konferenciją Vilniuje (buvusio Operos teatro patalpose Basanavičiaus gatvėje). Džiaugėsi čia susirinkusių žmonių entuziazmu ir rašė: „Prie teatro įkasta į žemę labai aukšta kartis, ant kurios plevėsavo didelė Lietuvos tautinė vėliava. Teatro vidus gausiai išpuoštas mažytėmis tautinėmis vėliavėlėmis. Lietuviai, kurie iki šiol negalėjo pasirodyti kaip tauta, su tautinėm emblemom, dabar labai apsidžiaugė, kad štai jie, kaip ir visos nepriklausomos kultūringos tautos, šį svarbų ir iškilmingą momentą demonstruoja savo tautinę vėliavą senojoj Lietuvos sostinėje Vilniuje. Kokia laimė".

Konferencija A. Stulginskį išrinko į Lietuvos Tarybą, kuriai buvo iškeltas svarbiausias uždavinys – atkurti Lietuvos valstybę. Jis drauge su kitais Tarybos nariais pasirašė garsųjį 1918 m. Vasario 16-osios Aktą, rūpinosi krikščioniškos demokratijos idėjų plėtojimu ir įgyvendinimu, lietuviškos policijos ir lietuviškos kariuomenės organizavimu.

Patikėti aukščiausi postai

1920 m. Steigiamojo Seimo rinkimus laimėjo Aleksandro Stulginskio vadovaujamas Lietuvos krikščionių demokratų blokas. Tuomet Vaižgantas rašė: „Dieve brangus, lietuviškas Steigiamojo Seimo susirinkimas. Ar patikėtina? Ar tai ne sapnas? Kokiomis virpančiomis širdimis mes jo laukėme – netikėdami, kad galime tokios laimės sulaukti".

Steigiamojo Seimo pirmininku išrenkamas Aleksandras Stulginskis. Jis tada kalbėjo: „Narsi mūsų kariuomenė jau suskubo pašalinti iš mūsų krašto kai kuriuos priešus ir tikimės, jog ji nepadės ginklo tol, kol visa Lietuva nebus atvaduota. Žemės reforma Lietuvoj – neatidėliotinas klausimas. Greta didelių dvarų skursta bežemių ir mažažemių minios. Lietuvos demokratinėje respublikoje neturės būt sūnų ir posūnių. Lietuva niekam nebus pamotė. Mokslas turi būti prieinamas ne tik didžiūnų rūmams, bet ir kaimų bakūžėms"...

Steigiamajam Seimui priėmus Laikinąją Lietuvos valstybės konstituciją, kuri numatė, kad Steigiamojo Seimo pirmininkas eina ir valstybės Prezidento pareigas, Aleksandras Stulginskis 1920 m. birželio 19 d. tapo pirmuoju konstituciniu Lietuvos Respublikos Prezidentu.

1922 m. spalio mėn. vyko Pirmojo Seimo rinkimai. Daugiausiai balsų gavo Lietuvos krikščionių demokratų blokas. Pagal jau patvirtintą Nuolatinę Lietuvos valstybės konstituciją, 1922 m. gruodžio 21 d. Lietuvos Respublikos Prezidentu absoliučia Seimo narių balsų dauguma išrenkamas Aleksandras Stulginskis.

Rinkimai į Antrąjį Seimą vyko 1923 m. gegužės mėnesį. Vėl daugiausiai balsų surinko krikščionių demokratų blokas. Tų pačių metų birželio 19 d. Seimas Lietuvos Respublikos Prezidentu perrinko A. Stulginskį.

Nuopelnai jaunai valstybei

Stulginskis stengėsi atgimstančią Lietuvą įtraukti į Vakarų valstybių gretas. Jam prezidentaujant buvo išleisti visi pagrindiniai Lietuvos įstatymai, suorganizuoti mūsų tautinės kultūros židiniai, padėti ūkinio gyvenimo pagrindai. Per jo vadovavimo šešerius metus buvo įtvirtinta Lietuvos nepriklausomybė, atgautas Klaipėdos kraštas, atkurta ekonomika, įvykdyta garsioji žemės reforma, įkurtas Lietuvos universitetas, pastatyta daug mokyklų, įvesta stipri to meto valiuta – litas, priimta Lietuvos valstybės Konstitucija, Jungtinės Tautos pripažino Lietuvos valstybę. Asmeniniame gyvenime Prezidentas buvo nepaprastai kuklus, nemėgo pramogų, pobūvių, buvo mažakalbis, bet nuveikęs didelius darbus Lietuvos labui.

Kazys Grinius, priimdamas iš A. Stulginskio prezidento pareigas, pasakė: „Tamstai prezidentaujant, Lietuvos žemių rinkimas ženkliai pažengė pirmyn, Lietuvos garbė yra pakelta viso pasaulio akyse".

A. Stulginskis reiškėsi ir Trečiojo Seimo darbe. Buvo išrinktas Seimo pirmininku. Kai 1927 m. balandžio 12 d. Seimas buvo paleistas, pasiskolinęs pinigų Kretingos rajone, Jokūbave, nusipirko apleistą dvarą ir išvyko ten ūkininkauti. Prelatas Mykolas Krupavičius apie A. Stulginskį, kaip ūkininką, rašė: „Kelis kartus buvau aplankęs naują, įdomų, iš prezidentų išėjusį ūkininką, bet nė karto neradau jo bepavėžiaujančio ar ištaikingai fotely išsitiesusio, savo rūmeliuose nerūpestingai laiką leidžiančio, kaip buvo pratę seni dvarininkai elgtis. Jų vietą užėmė lietuvis ir jis įnešė į rūmus lietuviško ūkininko tradicijas ir rūpestingumą. Kiek kartų jį aplankydavau, tiek kartų jį rasdavau laukuose vienmarškinį, basą, paraitotomis kelnėmis ir rankovėmis prie tokių darbų, kokius darbymečiu dirba kiekvienas ūkininkas. Sąžiningas prezidentas pasidarė sąžiningu ūkininku".

Išbandymai jo dvasios nepalaužė

1940 metai. Sovietinis imperializmas okupavo Lietuvą. 1941 m. birželio 8 d. rytmetį buvo suimtas ir Aleksandras Stulginskis su savo žmona Onute. Buvo nuteistas 25 m. katorgos darbų. Teko iškęsti fizinį ir moralinį pažeminimą: čekistai jį specialiai laikė tarp vagių ir banditų. Per stebuklą liko gyvas. Po Stalino mirties, 1954 m., iš kalėjimo paleistas ir nutremtas į Komiją.

Po 15 m., 1956 m. gruodžio mėn., A. Stulginskiui ir jo žmonai buvo leista grįžti į Lietuvą. Įsidarbino Vytėnų sodininkystės daržininkystės bandymų stotyje. Apie savo gyvenimą rašė: „Kambariuką mes turime 2,5x2,5 m didumo. Talpinamės. Bendrai imant, jaučiuosi neblogai. Turime nusipirkę sofą senelei gulėti, o aš guliu sudedamoj lovutėje. G. paskolino staliuką, kėdę – tai visi mūsų baldai..."

Tačiau sovietinis teroras nesiliovė: po dvejų metų už atsisakymą parašyti prisiminimus, juodinančius prieškario Lietuvos Respubliką, buvo atleistas iš darbo, motyvuojant „pensijos paskyrimu..." O ta pensija, kaip rašė A. Stulginskis – dviemtrim dienom išgyventi užtektų – akių mulkinimas.

1962 m. mirė A. Stulginskio žmona. Liko vienišas, bet nepalaužtas. Susirašinėjo su užsienyje gyvenančia dukra Aldona, medike. Siųsdama siuntinius ji neleido tėvui badauti. Laiškuose skatino savo anūkėlę Ramunę siekti mokslo, būti tikra lietuvaite. „Mūsų lietuvių maža, mes galime iškilti tik savo mokslu, gabumais, darbštumu", – rašė jai senelis.

Prezidentas Aleksandras Stulginskis mirė 1969 m. rugsėjo 22 d., palikęs mums didelio pasiaukojimo dirbti Lietuvai pavyzdį.

Zigmas Tamakauskas – TS-LKD bendrijos Kauno skyriaus pirmininkės pavaduotojas.

TELKINIAI

CHICAGO, IL

Šiupinys – su dainomis ir šokiais

RASA S. MILIAUSKAITĖ

Sekmadienį, vasario 23 d., Jaunimo centre Čikagoje vyko Šiupinio puota. Šiupinys – tai lietuvių valgis, gaminamas iš kiaulienos atraižų (kojų, snukio, uodegos) ir kruopų, žirnių bei trintų bulvių. Tradicinis lietuviškas renginys vyko priešvelykiniu laikotarpiu, ruošiantis Gavėniai.

A. Urbonavičius (d.) sveikina Šiupinio puotos dalyvius. Vakarą vedė kun. V. Aušra.

Šventę malda pradėjo kun. Gediminas Keršys. Programą vedė kun. Valdas Aušra – Ziono lietuvių liuteronų parapijos klebonas ir Mažosios Lietuvos lietuvių draugijos ir fondo pirmininkas. Ši draugija daug metų ruošė Šiupinio šventes, o šiemet šventės organizavimo pastangos buvo jungtinės – kartu su Jaunimo centro valdyba, vadovaujama Antano Rašymo.

Pagrindinę koncertinę programą atliko „Biru Bar" – lietuviškos muzikos kapela iš Indianapolio, Indianos. Vakaro svečiai supažindino su Agota, ypač svarbia „Biru Bar" nare, nes ji (jis) išmoko pranašauti ateitį ir neseniai tapo būrėja. Ji visus sudomino ir prajuokino savo unikaliais pranašavimais. Agotą suvaidino grupės bosistas/humoristas Jonas Beleckas. Kiti kapelos nariai, dalyvavę programoje: Otonas Balčiūnas, „Biru Bar" vadovas, kuris grojo akordeonu; smuikininkės Adrija Beleckas ir Rūta Žekonis; ritmo grupės vadovas Rymantas Guzulaitis; būgnininkas, latvių kilmės Marcel Lazdins, ir Daiva Šimonytė-Miller, kuri dainavo ir grojo skalbimo lentele (washboard) bei varpelių apyranke (bell bracelet). „Biru Bar" yra koncertavusi įvairiuose miestuose, įskaitant Čikagą, Detroitą, Clevelandą ir Bostoną. Čikagos visuomenė dėkoja jiems už dalyvavimą Šiupinio puotoje.

JAV LB Krašto valdybos pirm. A. Urbonavičius (k.) ne tik dalyvavo Šiupinio puotoje, bet išvakarėse užsuko ir į Jaunimo centre šurmuliavusią Užgavėnių mugę, kur sutiko JC valdybos pirm. A. Rašymą ir Čikagos lituanistinės mokyklos direktorę Vidą Rupšienę.

Šiupinio šventės metu vyko loterija, kuri buvo skirta paremti Karaliaučiaus krašto lietuvišką veiklą. Loteriją vedė kun. V. Aušra, jam padėjo A. Rašymas ir Rūta Sidabrienė, Beverly Shores, IN Lietuvių klubo pirmininkė. Dainas ir šokius džiaugsmingai vedė Ligita ir Algimantas Barniškiai. Šventę lydėjo pakili nuotaika. Svečiai juokėsi ir linksminosi, dainavo ir šoko ir visi smagiai leido laiką kartu.

Jaunimo centro valdybos dėka centras pertvarkytas ir labai gražiai atrodo, žmonės ten dabar jaučiasi ypač jaukiai. (Valio, Antanai, už įdėtas jėgas ir širdį!) Jaunimo centras kviečia visus apsilankyti ir dalyvauti naujuose, įdomiuose renginiuose.

Scenoje – „Biru Bar" iš Indianapolio. S. Miliauskaitės ir FB nuotraukos

Brighton Parko lietuviai minėjo Vasario 16-ąją ir Kovo 11-ąją

Čikagos lituanistinės mokyklos direktorės pavaduotoja Vilma Poliuvienė su mokinėmis – meninės programos dalyvėmis.

Nijolė Subatienė skaito eiles. J. Drūtytės nuotraukos

JOANA DRŪTYTĖ

Sekmadienį, vasario 23 d., JAV Lietuvių Bendruomenės (LB) Brighton Parko apylinkės valdyba surengė Vasario 16-osios ir Kovo 11-osios minėjimą.

Renginys prasidėjo Švč. M. Marijos Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčioje šv. Mišiomis, kurias atnašavo kun. Gediminas Keršys. Uniformuoti įvairių Lietuvos šaulių sąjungos išeivijoje kuopų nariai ir narės iškilminga eisena įnešė vėliavas. Po Mišių minėjimas persikėlė į mokyklos salę, kur susirinko gražus būrys parapijiečių ir svečių. Šauliai įnešė vėliavas, Jonas Subata uždegė žvakes, ir tylos minute buvo prisiminti bei pagerbti žuvusieji už Lietuvos laisvę, taip pat a. a. Viktoras Kelmelis, buvęs LB Brighton Parko apylinkės pirmininkas.

Trumpą sveikinimo žodį tarė laikinoji apylinkės pirmininkė Joana Drūtytė, kuri pakvietė kun. G. Keršį tarti invokacijos žodį. Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo aktus perskaitė Lijana Teklak ir J. Drūtytė. Svečias, ALT'o pirmininkas advokatas Saulius Kuprys, pristatė ekspoziciją, kurią paruošė JAV Valstybės departamentas trijų Baltijos valstybių nepriklausomybės šimtmečio proga. Jis įdomiai pasakojo, kiek per šimtmetį Amerikos lietuviai padėjo tėvynei Lietuvai.

Meninę programą atliko eilių skaitovai: Nijolė Subatienė ir Čikagos lituanistinės mokyklos mokiniai bei mokyklos direktorės pavaduotoja Vilma Poliuvienė. Moksleiviams buvo įteikti padėkos pažymėjimai už dalyvavimą praėjusių metų vėlių pagerbimo dienos popietėje.

Po to – skanūs pietūs ir pasilinksminimas. Kartu atšventėme Žaibo Contreras-Adomėno septynerių metų gimtadienį. Visiems prisidėjusiems ir atvykusiems į šią smagią popietę tariame nuoširdų AČIŪ.

Šventės dalyviai.

Išeivijos šauliai garbės sargyboje.

NASHUA, NH

Muzikantai pradėjo 30-ies koncertų maratoną

Muzikantų trio po pirmųjų dviejų turo koncertų. Ž. Symeonidis nuotraukos

ŽIVILĖ SYMEONIDIS

Praėjusį savaitgalį, vasario 28–29 d., rytinėje pakrantėje skambėjo lietuviškasis tango, atliekamas „Tutto a Dio" – jaunos, talentingos ir unikalios muzikantų grupės (Greta Staponkutė- Rakau (altas), Augustinas Rakauskas (akordeonas) ir Neringa Radėnaitė (sopranas). Atlikėjai savo programą pavadino „Trisdešimt muzikinių paveikslų Lietuvos nepriklausomybės trisdešimtmečiui".

Penktadienį New Hampshire valstijoje net du koncertus surengę atlikėjai koncertavo be jokio atokvėpio, o šios valstijos lietuviai stebėjosi tokia muzikantų iš Lietuvos ištverme – tiesiai po skrydžio per Atlantą ir be jokio miego, Augustino žodžiais tariant „nuo užvakar keturių ryto", muzikantai stulbino pilnutėles sales žaismingomis lietuvių liaudies dainų aranžuotėmis, paįvairintomis tango elementais. Neringos įspūdingai dainuojamos lietuviams gerai pažįstamų kompozitorių dainos – B. Dvariono „Žvaigždutė", V. Ganelino „Jurgos tema" skambėjo lyriškai ir ilgesingai tarsi milongos, o lietuvių liaudies dainos buvo paaštrintos ritmingais tango motyvais. Atlikėjus pristačiusi New Hampshire Lietuvių Bendruomenės „Labas" vadovė Ieva Grauslys pajuokavo, kad esame temperamentingiausi iš visų trijų Baltijos šalių, nes esame Baltijos pietiečiai. Šioje valstijoje renginį rėmė Žilio fondas bei Nashua biblioteka, tad klausytojams koncertas buvo nemokamas. Vakare koncertas vyko Rogers Memorial bibliotekoje Hudsone, kur „Tutto A Dio" koncertavo prieš keletą metų. Šeštadienį grupė jau džiugino susirinkusiuosius Kennebunkporto pranciškonų vienuolyno salėje, kur skirtingai nuo New Hampshire, buvo nemažai amerikiečių, po koncerto organizatoriams dėkojusių už aukšto lygio nuostabios muzikos koncertą. Šeštadienio vakarą muzikantai atvyko į Worcester, kur Maironio salėje juos pasitiko ne tik organizatoriai ir Worcester Lietuvių Bendruomenė, pasikvietę šią grupę koncertuoti JAV, bet ir visi tango ritmams neabejingi bostoniečiai. Sekmadienį, kovo 1 d., „Tutto a Dio" koncertavo Baltimorėje. Šį ketvirtadienį – Čikaga, toliau laukia Montrealis, Philadelphia, San Diego, San Francisco ir kiti JAV bei Kanados miestai (*visas tvarkaraštis buvo paskelbtas vasario 29 d. „Drauge" – Red.).*

„Tutto a Dio" valandos trukmės koncerto pirmoje dalyje skamba lietuviškos muzikinės aranžuotės ir improvizacijos, paįvairintos tango elementais. Antroji dalis – nusilenkimas tango klasikai, skamba net trys argentinietiško tango genijaus Astor Piazzolla kūriniai.

„Tutto a Dio" koncertuoti atvyksta jau trečią kartą, grupė visiems yra gerai žinoma ir labai laukiama. Nepraleiskite progos pasiklausyti šių nuostabių ir talentingų jaunų atlikėjų. Šis koncertas – tikra šventė tango mėgėjams ir muzikos gurmanams. O jei nepasisektų jų išgirsti šioje Atlanto pusėje, Greta prasitarė, kad balandžio 16 d. „Tutto a Dio" koncertuos Vilniuje.

Koncerto Nashua bibliotekos teatre akimirka.

Cook County nekilnojamojo turto mokesčių galutinis terminas – gegužės 8 d.

Maria Pappas, Cook County apygardos iždininkė (Cook County Treasurer), praneša, kad apygardos namų savininkai iki šiol nesumokėtus nekilnojamojo turto mokesčius turi sumokėti iki šių metų gegužės 8-osios. Tą dieną prasideda kasmetinis nekilnojamojo turto su nesumokėtais mokesčiais pardavimas (Annual Tax Sale). Bus parduodami namai, verslai ir sklypai, kurių 2018 metų mokesčiai turėjo būti sumokėti 2019 metais.

Anksčiau namų savininkams buvo duodamas 12 mėnesių terminas sumokėti nekilnojamo turto skolas, bet 2014 metais Illinois seimas terminą sumažino. Dabar galioja 9 mėnesių terminas. 2020 m. vasario mėn. 14 d. buvo pasiūlytas naujo įstatymo projektas (Senate Bill 3356), kuris įvestų 13 mėnesių terminą. Maria Pappas prisidėjo prie šio pasiūlyto įstatymo ruošimo. Vasario 24 d. vykusioje spaudos konferencijoje iždininkė Pappas ir Čikagos rajono valdininkai ragino Illinois seimą šį naują įstatymą priimti. Šiuo metu Cook County apygardoje yra 57 515 namų savininkų, kurie yra nesumokėję nekilnojamojo turto mokesčių. Nesumokėti mokesčiai siekia 188,2 milijonus dolerių. Anot iždininkės Pappas, termino pratęsimas yra labai svarbus tiems, kurie vargsta, stengdamiesi išvengti kasmetinio nekilnojamojo turto pardavimo. Termino pratęsimas tiems namų savininkams labai svarbus, nes tai gali padėti jiems išvengti namų praradimo.

Iždininkė Maria Pappas sako, kad kasmetinis nekilnojamojo turto pardavimas yra ypač sunki našta tiems, kurie patiria finansinių sunkumų. Apie 20 800 namų savininkų gali net nežinoti, kad jiems gresia galimybė prarasti namus, nes JAV paštas grąžino jiems išsiųstus pranešimus ir sąskaitas. Apie 24 600 namų savininkų skolingi mažiau negu 1 000 dolerių. Nesumokėtų nekilnojamojo turto mokesčių sąraše yra apie 2 400 namų, kurių savininkai yra vyresnio amžiaus.

Norintieji išvengti kasmetinio nekilnojamojo turto pardavimo turi sumokėti visus nesumokėtus mokesčius su palūkanomis iki gegužės 8 d. Pasitikrinti, ar yra nesumokėtų mokesčių, galima apsilankius internetinėje svetainėje **cookcountytreasurer.com** ir paspaudus nuorodą **„Avoid the Tax Sale"**. Tada bus galima įrašyti savo namų adresą. Šioje svetainėje išvardintos visos nuosavybės Čikagoje ir aplinkiniuose priemiesčiuose.

„Draugo" inf.

Čikagos lietuvių Rotary klubo nariai. Tado Raudžiaus nuotraukos

Rotariečiai surengė pirmuosius Metų žmogaus apdovanojimus

Koncertavo solistai Egidijus Bavikinas, Sandra Lebrikaitė ir Liudas Mikalauskas.

„Kažkur toli, kur siela mūsų ganosi ieškodama prasmės,/Nepastebėtas aukso gabalėlis žiba./Atraskim jį ir džiaukimės visi,/Kol šviesą savo jis visiems dalina", – šiais žodžiais Čikagos lietuvių Rotary klubo Metų žmogaus apdovanojimų vakarą, vykusį vasario 21 d. Pasaulio lietuvių centre (PLC) įsikūrusioje galerijoje „Siela", pradėjo vakaro vedėjai Sandra Ščedrina ir Antanas Steponavičius. „Išrinkti geriausius – visada nelengva užduotis. Ypač kai jūs – geresni vieni už kitus. Norime išskirti tuos, kurie savo idėjomis, vertybėmis ar veikla daro įtaką mūsų lietuviškam gyvenimui toli nuo Lietuvos. Be galo didžiuojamės, kad čia gyvenantys lietuviai tausoja lietuvišką paveldą ir kultūrą. Džiaugiamės, kad toli nuo tėvynės neprarandate mus visus jungiančio ryšio su Lietuva, saugote kalbą, tradicijas ir papročius. Ačiū Jums už lietuviškos dvasios puoselėjimą!", – rotariečių vardu jie kreipėsi į vakaro svečius.

Klubo prezidentas Tony Merfeld pasveikino susirinkusius į pirmąkart surengtą Metų žmogaus apdovanojimų vakarą, o klubo narys Robertas Blinstrubas trumpai pristatė Čikagos rotariečių veiklą. Vakaro metu buvo apdovanoti nominantai trijose kategorijose, juos paskelbė PLC direktorius Artūras Žilys.

Nominacijai už nuopelnus švietimo srityje buvo pasiūlyta Maironio lituanistinės mokyklos direktorė Goda Misiūnienė, Šv. Mergelės Marijos Gimimo parapijos klebonas kun. Jaunius Kelpšas ir buvusi Maironio lituanistinės mokyklos direktorės pavaduotoja Taiyda Chiapetta.

Nominacija atiteko Maironio lituanistinės mokyklos direktorei **Godai Misiūnienei.**

Ji buvo apibūdinta ne tik kaip punktualumą, sąžiningumą ir pozityvumą vertinanti mama, auginanti savo tris sportiškas, persismelkusias lietuvybe atžalas, bet ir kaip pačios didžiausios lituanistinės mokyklos už Lietuvos ribų vadovė, po savo sparnu priglaudusi 724 mokinukus bei 102 mokytojų ir jų padėjėjų komandą. Jos dėka įkurta penktadieninė mokyklos pamaina išaugo nuo 70 iki 220 mokinių. Nors Maironio lituanistinė mokykla gyvuoja daugiau nei 60 metų, bet jos siekis išlaikyti lietuvių kalbą ir papročius, supažindinti mokinius su Lietuvos istorija, geografija, literatūra, šokiais, dainomis ir tradicijomis nepakito. Mokykloje vyksta įvairūs renginiai, mokiniai ugdomi meilės lietuvių kalbai, papročiams, tradicijoms dvasia.

„Šis apdovanojimas yra skirtas visai mokyklos bendruomenei, kuria didžiuojuosi ir esu be galo dėkinga. Tai – puiki paskata daryti dar daugiau ir geriau," – atsiimdama apdovanojimą ir Maironio lituanistinei mokyklai skirtą 1,000 dol. čekį sakė šios mokyklos vadovė Goda Misiūnienė.

Nominacijai istorijos ir kultūros srityje buvo pasiūlyti Lietuvių dailės muziejaus-galerijos „Siela" direktorė Asta Zimkus, JAV LB Kultūros tarybos pirmininkė, lietuvių tautinių šokių grupės „Suktinis" vadovė Giedrė Elekšytė-Knieža bei Lituanistikos tyrimo centro Tarybos pirmininkas dr. Robertas Vitas.

Nominacija atiteko **dr. Robertui Vitui**. Jis gimė ir užaugo Čikagoje, Marquette Parko rajone, daktaro laipsnį politiniuose moksluose įgijo Čikagos Loyola universitete, kur specializavosi krašto apsaugoje, tarptautinėje teisėje ir empirinėje bei normatyvinėje politinėje teorijoje. Yra išleidęs ne vieną knygą, paskelbęs mokslinių straipsnių. Lietuvių katalikų mokslo akademijos narys, buvo lankantysis mokslininkas (Visiting Scholar) Northwestern universitete nuo 1995 iki 2009 m. Tarnavo JAV kariuomenės atsargoje. Skautas-akademikas, ėjęs įvairias pareigas, įskaitant tuntininko ir Lietuvių Skautų brolijos vadijos nario. Buvo apdovanotas Vydūno jaunimo fondo premija, yra Tarybos vicepirmininkas, šiuo metu – „Lituanicos" tunto vadovas. Lituanistikos tyrimo centro Tarybos pirmininkas, Lietuvių dailės muziejaus Tarybos pirmininkas.

„Praeitis yra ateities rodyklė, tad turime rūpintis mūsų paveldo išsaugojimu ir perdavimu ateities kartoms", – atsiimdamas apdovanojimą bei Lituanistikos tyrimo centrui skirtą 1,000 dol čekį sakė dr. Robertas Vitas, pabrėžęs, kad tai – ne tik jo, bet ir visų su juo dirbusių ir tebedirbančių bendraminčių darbo įvertinimas.

Nominacijai filantropijos srityje buvo pasiūlyti aktyvi filantropė bei visuomenininkė Gražina Liautaud, Kazickų šeimos fondas ir Lietuvių Fondas. Nominacija už filantropinę veiklą atiteko **Gražinai Liautaud.**

Ši moteris gimė Lietuvoje, Šiaulių apskrityje, tačiau į šalį įžengus sovie-

Susirinkusiuosius sveikino klubo prezidentas Tony Merfeld (v.). Vakarą vedė Sandra Ščedrina ir Antanas Steponavičus.

Clevelando rotariečiai premiją skyrė Kultūriniams darželiams

Iš k.: Rotary klubo Tarptautinio komiteto kopirmininkas Yunus Badat, Kultūrinių darželių federacijos pirmininkas, priėmęs premiją, dr. Wael Khoury, Clevelando Rotary klubo prezidentas Art Ward, LR garbės generalinė konsulė ir Rotary klubo Tarptautinio komiteto narė Ingrida Bublienė ir Rotary klubo Tarptautinio komiteto kopirmininkas Jerry Smith. Dan Hanson nuotr.

Clevelando Rotary klubas kasmetinę „International Service Award" premiją šiemet skyrė Clevelando Kultūriniams darželiams – The Cleveland Cultural Gardens.

Įkurti 1916 metais šie darželiai yra unikalūs ir svarbus ne tik Clevelandui, bet ir visam pasauliui. Tai didžiausias šiaurės Ohio lobis. Parke yra net 38 skirtingi darželiai, suprojektuoti ir prižiūrimi įvairių kultūrų bei tautybių žmonių grupių. Čia – įvairių tautų poetų, filosofų, kompozitorių, mokslininkų, laisvės šauklių skulptūros.

Clevelando lietuviai didžiuojasi, kad čia turime ir lietuvišką darželį.

LR garbės gen. konsulės Ingridos Bublienės inf.

Vakaro metu vyko loterija.

tų armijai turėjo su tėvais pasitraukti. Pirmiausia – gyvenimas Vokietijos pabėgėlių stovykloje, kol likimas nubloškė į Jungtines Amerikos Valstijas. Nuo pat mažų dienų buvo gana aktyvi – chorai, skautų stovyklos, teatras, studijos. Ne vienerius metus vadovavo Lietuvos vaikų vilties fondo Čikagos skyriui, pati asmeniškai padovanojo 180 tūkst. eurų Vilniaus universiteto vaikų ligoninei. Viena iš Vydūno jaunimo fondo stipendijų įkūrėjų, jos dėka fondas teikia tris 10.000 dol. vardines stipendijas. Dosni lietuviškos kultūros rėmėja, tarp pastarųjų paremtų projektų – miuziklo ,,Žygimanto Augusto ir Barboros legenda" pastatymas Čikagoje; Šiaurės Amerikos lietuvių tautinių šokių šventė, Lietuvos paveldo kultūros stovykla ,,Neringa". Ji – 4 vaikų mama ir močiutė. Už paramą Lietuvos žmonėms bei aktyvią lietuvių išeivijos visuomeninę bei labdaros veiklą apdovanota Lietuvos Didžiojo kunigaikščio Gedimino 3-iojo laipsnio ordinu. Yra pelniusi Lietuvos Metų moters titulą, pagerbta Užsienio reikalų ministerijos apdovanojimu ,,Už viso gyvenimo nuopelnus".

Nominacija istorijos ir kultūros srityje atiteko dr. Robertui Vitui – Lituanistikos tyrimo centro Tarybos pirmininkui.

Po nominantų pagerbimo į sceną buvo pakviesta Lietuvių dailės muziejaus meno galerijos ,,Siela" direktorė Asta Zimkus – jai buvo įteikta ,,Sielai" skirta rotariečių parama, kurią jie, pasinaudoję galimybe per Rotary International gauti grantą vienai iš šio tarptautinio klubo remiamų sričių, padvigubino iki 2,000 dol. sumos.

Po apdovanojimų įteikimo vakaro svečiams koncertavo atlikėjai iš Lietuvos – solistai Liudas Mikalauskas, Egidijus Bavikinas, Sandra Lebrikaitė, akompaniatorė VDU Muzikos akademijos docentė Beata Andriuškevičienė ir patriotinio roko grupė ,,Thundertale" – savo talentais ir nuoširdumu nepalikę salėje nei vieno abejingo. Susirinkusieji turėjo galimybę dalyvauti loterijoje, o laimingiausiems atiteko klubo narių įsteigti prizai.

Čikagos rotariečiai viliasi, kad toks iškiliausių išeivijos asmenybių ir veikliausių organizacijų pagerbimas taps tradiciniu, ir džiaugiasi galėdami pagerbti tuos, kurie, nors ir gyvendami toli nuo tėvynės, savo darbais bei pasiaukojimu prisideda prie lietuvybės puoselėjimo ir Lietuvos vardo garsinimo.

Čikagos lietuvių Rotary klubo informacija

Kaziuko mugė vakar ir šiandien

JŪRATĖ KUODYTĖ

Mugės gerbėjai pastebės, kad daiktai ant prekystalių vis dėlto skiriasi nuo įprastinių prekių miesto turgavietėse. Tą išskirtinumą pabrėžia ir net reikalavimą prekeiviams kelia šios šventės organizatoriai – pirmenybę teikti etninei kultūrai, t.y. tautodailininkų, bitininkų, senųjų amatų meistrų, kalvių, keramikų, medžio drožėjų, audėjų ir pan. dirbiniams. Ar to reikalavimo paiso užsiregistruojantys mugės dalyviai-prekybininkai? Deja, pastaraisiais metais jie vis labiau linkę praleisti jį negirdomis ir masinės, o dažniausiai kinų gamybos produkcija (taip pat ir šiaudiniais, gerokai pigesniais nei lietuvių rankomis nupintais krepšiais, lentutėmis pjaustymui, piniginėmis) užversdami mugės prekystalius ir tokiu būdu niveliuodami šventę su paprastu turgumi.

Bet sugrįžkime prie mugės ištakų ir klausimo, kodėl Kaziuko? Gyvenantiems pagal Bažnyčios liturginį kalendorių atsakymas savaime suprantamas – kovo 4 d. minimas 1484 m. miręs šv. Kazimieras, kurio palaikai buvo 1636 m. perkelti į Vilniaus arkikatedrą. Tarpukaryje gimusiai kartai viskas aišku, nes ji dar prisimena kovo 4-ąją Vilniuje rengtas iškilmingas procesijas, skirtas pagerbti Lietuvos globėją šv. Kazimierą, kuriose įvairių cechų atstovai iškeldavo savo vėliavas, Vilniaus universiteto menų fakulteto studentai, „Liutnios" teatro artistai suorganizuodavo teatralizuotas eitynes nuo Rotušės Didžiosios ir Pilies gatvėmis, kuriose buvo nešama 8 metrų karalaičio Kazimiero skulptūra.

Šios eitynės priminė Lietuvos istoriją ir krikščionybės svarbą joje, taip pat išryškino regioninį ypatumą, kuris buvo atskleidžiamas liaudies menininkų dirbiniais ir visų pirma tik Vilniaus kraštui būdingomis verbomis. Procesijos dalį sudarė 5 vežimai, traukiami arklių, su verbomis, Kazimierais ir Kazimieromis, riestainiais, žaislais ir didžiule „Kaziuko širdimi". Istorikai pastebi, kad nuo 1935 m. sausų žiedelių verbos persikėlė iš įprasto Verbų sekmadienio į kovo 4-ąją, o podraug ir į Kaziuko mugę.

Kaip šv. Kazimiero pagerbimas siejasi su prekyba ir pačia muge? Tai labai įprasta krikščioniškos Europos praktika. Šventųjų pagerbimas lydimas atlaidais, į kuriuos nuo seno susirenka tikintieji iš įvairių tos šalies vietovių, o neretai ir iš kaimyninių valstybių. Miesto valdovai suteikdavo pirkliams privilegiją prekiauti, atliepiant suplūstančių miestelėnų ir svečių poreikius ne tik pasimelsti, bet ir įsigyti buityje reikalingų daiktų arba įdomesnių dirbinių. Taigi, šv. Kazimiero atlaidus prekyba lydi jau nuo XVII–XVIII a., tik štai liaudiško meno ir kultūrinį atspalvį įgijo gerokai vėliau – XIX a., Europoje kylant nacionalinės tapatybės idėjai ir jos ištakų ieškant valstietiškoje kultūroje.

Nuo tada atlaidus lydinčioje prekyboje šalia puodų, šaukštų, vilnos, gyvulių, valgių ir kitokių prekių pradėjo rastis ir meno dirbiniai, iš medžio drožtos šventųjų statulėlės, vilnietiškos verbos ir t.t., o Lietuvai atkūrus nepriklausomą valstybę jau ir minėtos teatrališkos eisenos, renginiai ir už įprastos katedros aikštės, už senamiesčio ribų. XX. a. pradžioje mugė vyko Lukiškių aikštėje, o sovietmečiu iškeldinta į Kalvarijų turgavietę. Ilgainiui Kaziuko mugė vis labiau tolo nuo pagrindinio jos „kaltininko" – šv. Kazimiero, įgaudama vis labiau komercinį atspalvį.

Katalikiškoji visuomenė šiandien dėl to graužiasi, kartais paniekinamai dėl to vertindama ir pačią mugę. Tačiau niekas netrukdo ir šiandien, religinės laisvės sąlygomis, tokias procesijas ir eitynes Lietuvos ir jos jaunimo globėjo garbei surengti, primenant tiek iškilią šventojo asmenybę, garbingą mūsų valstybės istoriją, neapsiribojančią tik valstietiška kultūra su klumpėmis, mediniais šaukštais ir moliniais ąsočiais, tiek ir pačios Kaziuko mugės ištakas. O mugės organizatoriams galima tik palinkėti atidžiau vertinti paraiškas dalyvių, siūlančių menkavertes ir niekuo su Lietuvos kultūra nesiejančias prekes, labiau proteguojant lietuvių menininkų originalius ir autentiškus dirbinius, kurie žavi tiek vietos, tiek ir užsienio šalių pirkėjus. Idant Kaziuko mugė būtų dar ilgai išskirtinė šventė ne tik Lietuvos, bet ir platesniame kontekste.

LIETUVA IR PASAULIS

Parengė Vitalius Zaikauskas

Prezidentas siūlo sujungti tris ministerijas į dvi

Vilnius (Prezidento kanceliarijos inf.) – Prezidentas Gitanas Nausėda siūlo dar iki Seimo rinkimų į dvi ministerijas sujungti Aplinkos, Ekonomikos ir inovacijų bei Energetikos ministerijas. Sujungus Ekonomikos ir inovacijų bei Energetikos ministerijas, joms iš Aplinkos ministerijos būtų pavesta kuruoti su klimato kaita susijusius klausimus.

Ar teikti kandidatūrą į ekonomikos ir inovacijų ministro postą, ar jungti tris ministerijas, turės apsispręsti pats S. Skvernelis.

Prezidentas susitiko su ministru pirmininku S. Skverneliu aptarti situaciją dėl koronaviruso, ekonomikos ir inovacijų ministro skyrimo klausimą ir prezidento įstatymines iniciatyvas Seimo pavasario sesijai.

Papildytas kultūros paveldo vertybių sąrašas

Vilnius (ELTA) – Nacionalinį nematerialaus kultūros paveldo vertybių sąvadą papildė dar dešimt iš kartos į kartą perduodamų ir išsaugotų šalies tradicijų. Kovo 13-ąją Vilniaus rotušėje vyks iškilmės, kurių metų vertybių teikėjams ir saugotojams bus įteikti sertifikatai.

Šiuo įrašymu sąvadą papildė drevinė bitininkystė Varėnos krašte, Kuršių marių burvalčių vėtrungių gamyba, Lietuvos karaimų vestuvių tradicija, Mažosios Lietuvos delmonai, pirčių lankymo tradicija, Rasos šventė Kernavėje, Velykų būgno mušimo tradicija Aukštaitijoje, totorių vestuvių pyrago čiakčiako tradicija, vietovardžių atminties ir vartojimo tradicija, Žemaičių Kalvarijos kalnų giedojimo tradicija.

Nematerialus kultūros paveldas – gyvas, klestintis, perduodamas iš kartos į kartą, teikiantis žmogui taip reikalingą tapatybės jausmą – visada užėmė svarbią vietą visuomenės gyvenime: nuo visuotinai į kraują įaugusių tradicijų iki mažų bendruomenių nuoširdžiai puoselėjamų papročių, kuriais jos dosniai dalijasi su visais, norinčiais pažinti ir patirti mūsų folklorą, liaudies meną ir amatus, ūkines veiklas, pasaulėžiūrą, net savitus bruožus išlaikiusius žmonių charakterius.

Sąvade jau yra 32 vertybės, priskaičiuojant ir tris esančias UNESCO Reprezentatyviajame nematerialaus kultūros paveldo sąraše – kryždirbystę ir kryžių simboliką Lietuvoje, lietuvių polifonines dainas – sutartines, Dainų ir šokių švenčių tradiciją Estijoje, Latvijoje ir Lietuvoje.

Siūlo riboti kainas ekstremalių situacijų metu

Vilnius (ELTA) – Seimo narys Emanuelis Zingeris įregistravo įstatymo projektą dėl kainų ribojimo ekstremalių situacijų metu.

Įstatymo projektu siūloma nustatyti, kad, paskelbus valstybės lygio ekstremalią situaciją, Vyriausybė galėtų nustatyti būtiniausių gyventojams maisto produktų, vaistinių preparatų ir medicinos pagalbos priemonių sąrašą ir laikinai reguliuoti jų kainas.

Tikimasi, kad tai užkirs kelią galimiems verslo bandymams pasinaudoti ekstremalia situacija savo interesams – dėl smarkiai išaugusio tam tikrų prekių poreikio ir paklausos dirbtinai didinti jų kainas, siekiant didesnio pelno, teigiama aiškinamajame rašte.

Premjero Sauliaus Skvernelio patarėjas Skirmantas Malinauskas tikino, kad ekstremalia situacija dėl plintančio koronaviruso yra piktnaudžiaujama – kelis kartus brangiau parduodamos apsauginės kaukės bei dezinfekcinis skystis.

Premjero patarėjas informavo, kad yra svarstoma apie įstatymo pataisas, kurios užkirstų kelią piktnaudžiauti susidariusia situacija.

Kovo 11-ąją nušvis Romos Koliziejus

Vilnius (BNS) – Kitą savaitę Lietuvai minint nepriklausomybės atkūrimo 30-metį, šalies vėliavos spalvomis nušvis Romos Koliziejus.

Ši simbolinė Lietuvos ambasados ir Romos miesto rengiama akcija vyks šventės minėjimo išvakarėse, kovo 10-ąją – Koliziejus geltona, žalia ir raudona spalvomis nušvis 7:45 val. v.

Minint Lietuvos valstybės sukaktis šalies vėliavos spalvomis jau kurį laiką nušvinta ir kiti pasaulyje žymūs objektai: šiemet minint valstybės atkūrimą vasario 16-ąją valstybinės vėliavos spalvomis sužibo aukščiausias dangoraižis pasaulyje – Dubajuje esantis „Burj Khalifa".

Pernai Vasario 16-osios proga Lietuvos trispalvės spalvomis nušvito Niagaros krioklys Kanadoje. 2018-aisiais, minint valstybės atkūrimo šimtmetį, Lietuvos trispalvė be kitų objektų nušvietė Tel Avivo rotušę, „Empire State" pastatą New Yorke, Los Angeles tarptautinį oro uostą, Ponte Estaiados tiltą Brazilijoje, San Paule.

Kuršių nerijoje aptikta nauja vabalų rūšis

Vilnius (BNS) – Kuršių nerijos nacionalinio parke pastebėta nauja vabalų rūšis – triragiai mėšlavabaliai.

Įspūdingos išvaizdos vabalus pajūryje aptiko gamtininkas Paulius Rupšas. Pamatę jo nuotraukas į ekspediciją išvyko ir Kauno Tado Ivanausko muziejaus entomologai, kurie užfiksavo naują vabalų rūšį.

„Iki to laiko tai buvo ieškotina rūšis Lietuvoje", – sakė Kauno Tado Ivanausko zoologijos muziejaus Entomologinio rinkinio kuratorius Romas Ferenca.

„Galima kelti hipotezę, kad tai tokios keistos, neelinės žiemos rezultatas, nes tai rūšis, paplitusi gerokai piečiau", – sakė jis.

Ilgai ieškotas retas vabalas surastas Kuršių nerijoje. Macrodamta nuotr.

Gamtininkai sako, kad daugelyje šalių triragiai mėšlavabaliai yra laikoma nykstančia rūšimi, todėl saugomi. Nors atrodo grėsmingi, jokio pavojaus šie vabalai nekelia.

J. Biden laimi aštuoniose valstijose

New Yorkas (ELTA) Buvęs JAV viceprezidentas Joe Biden „superantradienį" per demokratų pirminius rinkimus iškovojo pergalę jau aštuoniose valstijose. Tai – Alabama, Arkansas, Virginia, Massachusetts, Minnesota, South Carolina, Oklahoma ir Tennessee. Jo pagrindinis varžovas – senatorius Bernie Sanders – nugalėjo Vermonto, Colorado ir Utah valstijose.

Jungtinėse Valstijose per „superantradienio" balsavimą renkami delegatai 14-oje valstijų ir vienoje užjūrio teritorijoje – Amerikos Samoa. Kovojama dėl daugiau kaip 1,3 tūkst. delegatų, kurie Demokratų partijos nacionaliniame suvažiavime parems tą ar kitą pretendentą tapti partijos kandidatu į prezidentus, balsų.

Balsavimo baigtis kol kas neaiški Maine, Texas ir Californijos valstijose. Dvi pastarosios yra svarbiausios iš visų 14. Iš Texas į demokratų suvažiavimą vyks 228 delegatai, iš Californijos – 415.

Kaip rodo prognozės, buvęs New Yorko meras Mike Bloomberg laimėjo rinkimus Amerikos Samoa.

Pasak laikraščio „The New York Times", atsižvelgiant į preliminarius „superantradienio" rezultatus, J. Biden tapo lyderiu pagal jį palaikančių delegatų skaičių. Jis jau surinko iš viso 160 balsų. B. Sanders remia 116 delegatų. Toliau eina senatorė iš Massachusetts valstijos Elizabeth Warren (12), M. Bloomberg (7) ir JAV Kongreso Atstovų Rūmų narė Tulsi Gabbard (1).

Iki „superantradienio" B. Sanders turėjo 60 balsų, J. Biden – 53.

Vaistai nuo koronaviruso bus jau šią vasarą

Washingtonas (ELTA) – Vaistai nuo naujojo koronaviruso gali būti prieinami žmonėms jau šią vasarą ar rudens pradžioje, paskelbė JAV viceprezidentas Mike Pence. „Vakcina nebus prieinama iki šių metų pabaigos ar kitų pradžios, tačiau terapija, padėsianti žmonėms, kurie užsikrėtė koronavirusu, gali būti prieinama jau vasarą ar ankstyvą rudenį", – sakė jis.

Pranešta, kad JAV nuo koronaviruso mirė jau šeši žmonės, visos COVID-19 aukos gyveno vakarinėje Washingtono valstijoje.

TVF ir Pasaulio bankas pasirengę padėti

Washingtonas (BNS) – Tarptautinis valiutos fondas (TVF) ir Pasaulio bankas pareiškė esantys pasirengę padėti valstybėms narėms susitvarkyti su humanitarinėmis ir ekonominėmis koronaviruso COVID-19 plitimo pasekmėmis.

„Ketiname kuo labiau panaudoti visas turimas priemones, įskaitant skubaus finansavimo, ekonominės politikos rekomendacijų ir techninės pagalbos teikimą", – rašoma pareiškime.

Koronavirusu Kinijoje užsikrėtė daugiau kaip 80 tūkst. žmonių, o kitose šalyse – dar per 9 tūkstančius. Visame pasaulyje COVID-19 pareikalavo beveik 3,1 tūkst. gyvybių.

P. Buttigieg pasitraukė iš prezidento rinkimų kovos

Washingtonas (ELTA) – Savo homoseksualumo neslepiantis buvęs South Bendo miestelio Indianos valstijoje meras Pete Buttigieg paskelbė, kad traukiasi iš 2020 m. JAV prezidento rinkimų kovos.

Iš prezidento rinkimų kovos pasitraukus dar vienam demokratui, iš gausaus būrio teliko šeši kandidatai, vis dar sieksiantys tapti Demokratų partijos kandidatu prezidento rinkimuose. Tai Joe Biden, Bernie Sanders, Michael Bloomberg, Elizabeth Warren, Amy Kobluchar ir Tulsi Gabbard.

Vatikanas atveria slaptą archyvą

Vatikanas (ELTA) – Praėjus daugiau kaip 60 m. po Pijaus XII mirties, Vatikanas atvėrė savo archyvus iš laikmečio, kai popiežiavo šis istoriniu požiūriu prieštaringai vertinamas pontifikas.

Mokslininkai iš viso pasaulio ilgai reikalavo prieigos prie milijonų dokumentų. Juos ypač domina Katalikų bažnyčios vaidmuo holokauste ir klausimas, ką jos vadovas Pijus XII žinojo apie nacių persekiojamus žydus.

Pijus XII bažnyčiai vadovavo nuo 1939 metų iki savo mirties 1958-aisiais. Jo pontifikato metu išpuolė nacių valdymas, Antrasis pasaulinis karas ir Šaltojo karo tarp Rytų ir Vakarų pradžia. 1876-aisiais gimęs italas kritikuojamas, kad nepakankamai aiškiai protestavo prieš holokaustą ir kitus nacių nusikaltimus. Šalininkai teigia, kad Bažnyčia slėpė Romos žydus nuo persekiotojų ir taip juos išgelbėjo.

Yra valstybė, kurioje nemokamas viešasis transportas

Liuksemburgas (ELTA) – Liuksemburgas tapo pirmąja pasaulio valstybe, siūlančia nemokamai naudotis viešuoju transportu. Nedidelė, tačiau turtinga ES šalis stengiasi padėti nepasiturintiems darbuotojams ir sumažinti automobilių spūstis.

Keletas pasaulio miestų jau ėmėsi panašių veiksmų, tačiau šalies transporto ministerija sakė, kad Liuksemburgas tapo pirmąja šalimi, kurios sprendimas suteikti galimybę viešuoju transportu važiuoti nemokamai apima visą valstybę.

Nemokamu transportu, laikomu svarbia socialine priemone, greičiausiai naudosis apie 40 proc. namų ūkių, kurių kiekvienas per metus sutaupys apie 100 eurų.

Liuksemburge viešasis transportas bus nemokamas. RaillyNews nuotr.

PATIRTYS

15 NEVYKUSIO VADOVO BRUOŽŲ (I DALIS)

Visi esame girdėję istorijų apie prastus, nevaldomo charakterio, pernelyg daug sau leidžiančius ar visai į darbuotojų poreikius nereaguojančius vadovus. Daugelis tų istorijų yra ne tik klausęsi, bet ir pasakoję patys.

Darbo santykius vertinantys psichologai surikiavo penkiolika nepakenčiamo vadovo bruožų, kurie patvirtina posakį: darbuotojai nemeta darbo; jie bėga nuo prasto vadovo.

1. Prisiima nuopelnus už kitų darbus

Geru yra laikomas toks vadovas, kuris prisiima atsakomybę už sako komandos darbo rezultatus, nepriklausomai nuo to – spindi jie, ar ne. Jis nevengia viešai pagirti puikių komandos idėjų, tačiau niekada visiems girdint savo pavaldinių nekritikuoja.

Jesse Neiminen, programinės įrangos bendrovės „Viima" (Suomija) vienas iš įkūrėjų, teigia, kad prastas vadovas elgiasi priešingai.

„Šis asmuo visus nuopelnus prisiima sau, o dėl netinkamai padarytų ar neatliktų darbų kaltina pavaldinius. Taip komandoje nelieka pasitikėjimo, o darbuotojai, užuot dirbę dėl bendro tikslo, visų pirma pradeda rūpintis, kad patys nenukentėtų", – mano vadovas.

2. Niekaip neparodo, kad vertina darbuotojų indėlį ir pastangas

Yra vadovų, kurie pamiršta auksinę taisyklę: visiems patinka, kai padėkojama už puikiai atliktą darbą.

„Darbuotojams dėkoti už gerus rezultatus – būtina. Mažai kas specialistus taip motyvuoja, kaip įvertinimas. Be to, padėka rodo, kad vertinate juos kaip profesionalus", – mano Matt Reaney, tarptautinės įdarbinimo agentūros „Big Cloud" vadovas.

3. Užsiima mikrovadyba

Cynthia Corsetti, vadovų lyderystės konsultantė, teigia, kad nevykęs vadovas nesugeba atsitraukti nuo smulkiųjų užduočių ir įžvelgti platesnio vaizdo.

„Kai vadovas mato tik vieną – savo – būdą užduotims atlikti, pavaldiniai neturi erdvės augti ir tobulėti, į jų klaidas žvelgiama per padidinamąjį stiklą ir pagiriama tik tuo atveju, jeigu galiausiai pasirenkamas vadovo siūlytas metodas", – scenarijų nusako C. Corsetti.

Psichologas Nichol Hobson, vienas iš darbuotojų motyvavimo ir mokymo sistemos „Pshychology Compass" kūrėjų, pritaria: tuomet, kai komandai nepaliekama asmeninės erdvės, darbuotojai nesugeba patys objektyviai vertinti situacijų ir nuolat jaučiasi irzlūs.

Kevin Armstrong, Kanados verslo konsultacijų bendrovės „The Alternative Board" savininkas pabrėžia, kad pagrindinė vadovo užduotis – ugdyti darbuotojus, o mikrovadyba yra didžiulis kliuvinys.

„Kaip darbuotojui tobulėti, jeigu vadovas viską už jį daro pats?", – klausia K. Armstrong.

4. Niekuo nepasitiki

Niekuo nepasitikintis vadovas elgiasi panašiai kaip jo kolega, kuris užsiima mikrovadyba; jis nori, kad pavaldiniai dirbtų, tačiau nuolat tikrina, kaip jiems sekasi ir kokius metodus jie naudoja.

„Šie vadovai darbuotojams nieko nepatiki. Pavaldiniui jie leidžia dirbti, tačiau galutinį žodį kiekviename žingsnyje nori tarti patys. Taip pats vadovas tampa „butelio kakleliu", kuris stabdo sklandų darbą. Pavaldiniai dalį laiko praleidžia laukdami, kol vadovas kažką patvirtins, todėl itin nukenčia produktyvumas", – pavyzdį pateikia Michael Sunderland, įdarbinimo bendrovės „Full Stack Talent" vadovas.

Be to, tokie vadovai dažnai jaučia, kad darbuotojai yra jų konkurentai, todėl, užuot skatinę pavaldinius tobulėti, nemažai laiko praleidžia ieškodami, ką šie padarė blogai ir kuo nusikalto.

5. Turi numylėtinių

Nieko gero nelauk iš tokio vadovo, kuris aiškiai parodo, kad vieni darbuotojai jam patinka labiau už kitus.

„Nenuostabu, kad biure bus žmonių, kurių pažiūros, darbo kultūra, etika, vertybės labiau sutaps su vadovo pažiūromis. Tačiau tai nereiškia, kad dėl to pavaldinį reikėtų paaukštinti, kreipti daugiau dėmesio į jo nuomonę ar pasiūlymus, labiau jį globoti ar būti jam atlaidesniam.

Vos tik kiti darbuotojai tą pastebės – būkite tikri, kad pastebės greitai, – jų motyvacijos nebeliks", – komentuoja Fiona Adler, komandų produktyvumą matuojančios sistemos „Actioned" kūrėja.

6. Neturi aiškios ar realistiškos vizijos

Į sąrašą patenka ir tie vadovai, kurie darbuotojams aiškiai neapibrėžia atsakomybių ir nepasako, ko tiksliai iš jų tikisi.

„Kai darbuotojai nesupranta, už ką yra atsakingi, rezultatas būna vienas: neįvykdytos užduotys ir neprisiimta atsakomybė", – konstatuoja Nate Masterson, natūralius higienos produktus gaminančios bendrovės „Maple Holistics" vadovas.

Jacob Dayan, vienas iš mokesčių deklaracijas rengiančios Čikagos bendrovės „Community Tax" įkūrėjų, priduria, kad nevykęs vadovas yra ir toks, kuris darbuotojams užkrauna su realybe prasilenkiančius tikslus.

„Duoti darbuotojui iššūkių tam, kad jis tobulėtų nėra tas pats, kaip ant jo pečių užkrauti neįveikiamą užduočių kalną. Taip, darbuotojas turi gebėti pats rasti išeitį iš sudėtingų situacijų, tačiau privalu jam suteikti visus reikiamus įrankius", – skirtumą nusako J. Dayan.

7. Niekada neturi laiko ir vengia rimtų pokalbių

David Scarol, „The Alternative Board" viceprezidentas primena seną tiesą: vadovo kabineto durys visada privalo būti atviros – ir tiesiogine, ir perkeltine prasme.

„Vadovo pareiga sukurti tokią bendradarbiavimo aplinką, kurioje visi komandos nariai jaustųsi galintys laisvai reikšti savo nuomonę, susirūpinimą, klausti, dalintis idėjomis ir netgi kritikuoti. Jeigu vadovas leidžia suprasti, kad visada yra pernelyg užimtas ir darbuotojams neturi laiko, jis netenka galimybės išgirsti pavaldinių nuomonės ir patarimų, kurie yra neįkainojami", – sako jis.

Nemanykite, kad darbuojai nejaučia, kam vadovas atlaidesnis, o kam griežtesnis.
123rf nuotr.

Americal Management Association duomenimis, 24 proc. vadovo dienotvarkės sudaro konfliktų sprendimas. Tačiau ne visi vadovai geba ir nori tą daryti.

„Tai iššūkis, kuris reikalauja aukšto emocinio intelekto ir plataus arsenalo konfliktų sprendimo įgūdžių. Vadovas, kuris vengia tokių sudėtingų situacijų, neatlieka savo funkcijos", – vertina Ben Aston, projektų vadovams pagalbą teikiančios bendrovės „The Digital Project Manager" įkūrėjas.

Bus daugiau

Agnė Jašinskienė „Verslo žinios"

10 PATARIMŲ SIEKIANT KARJEROS

Perskaičiau įdomią knygą „Mafijos patarimai. Verslo Makiavelio vadovas".

Šioje knygoje pateikiami patarimai, pvz., kaip elgtis siekiant karjeros ir kaip elgtis, kai ją pasieki ir esi bosas. Čia galioja tos pačios taisyklės tiek šešėliniame, tiek legaliame versle. Skirtumas tas, kad nesėkmės atveju legaliame versle būsi atleistas iš darbo, o šešėliniame versle sėsi į kalėjimą arba mirsi.

Išrinkau 10 patarimų:

1. Išsiaiškink savo stipriąsias puses (išsilavinimas, patirtis, įgūdžiai, asmeninės savybės, pažintys);

2. Savo silpnąsias puses stenkis paversti pranašumais;

3. Išmok uždavinėti klausimus;

4. Ieškok naudos sau;

5. Svarbiausias dalykas verslo santykiuose yra geras vardas;

6. Jei ką nors darai savo viršininkui – daryk greitai;

7. Klausykis savo nuojautos. Tiesa, ji gali apgauti;

8. Jei tavo sprendimas pasirodys nevykęs, suversk kaltę kam nors kitam, o pats skubiai imkis taisyti padėtį;

9. Vienintelis žmogus, kuriuo gali visiškai pasitikėti, visada – bet kokiomis aplinkybėmis, esi tik tu pats;

10. Stenkis įgyti savo žodžio besilaikančio žmogaus reputaciją.

Vytenis Simokaitis
issukiulaboratorija.blogspot.com

Nori paaukštinimo darbe? Veik!
Delfi.lt nuotr.

Euro ir kitų valiutų santykiai (2020 metų kovo 4 d.)

1 USD (JAV doleris) – 0,90 €
1 AUD (Australijos doleris) – 0,59 €
1 CAD (Kanados doleris) – 0,67 €
1 GBP (Didžiosios Britanijos svaras sterlingų) – 1,15 €
1 NZD (Naujosios Zelandijos doleris) – 0,56 €

Jūs, vaikai, sulauksit Nepriklausomybės (2)

Tai Vlado Nasevičiaus – teisininko, kovotojo už Lietuvos laisvę, Lietuvos aktyvistų fronto (LAF) nario, kuriam po 1941 m. birželio 23-iosios sukilimo Laikinojoje vyriausybėje buvo numatytas vidaus reikalų ministro postas, Sibiro gulagų kankinio žodžiai, pasakyti jauniausiąjį sūnų Mindaugą išlydint į sovietinę armiją 1986 m. Po poros savaičių jis mirė, sulaukęs 77 m.

Tęsinys. Pradžia 2020 m. kovo 3 d.

Gyvenimas lageryje pagal anūkę Ievą

„...Nesu mačiusi senelio gyvo, nes jis mirė dar prieš susipažįstant mano tėvams. Močiutė ir tėtis man yra pasakoję apie jį, jo gyvenimą tremtyje, kaip jis viską ištvėrė. Todėl apie savo senelio gyvenimą lageriuose papasakosiu tai, ką jie pasakojo man ir ką skaičiau močiutės užrašuose (kai senelis pasakodavo, močiutė užrašydavo jo prisiminimus). Jis visada sakydavo, kad Lietuva turi būti laisva...

...Senelis šv. Kūčių vakarą iš rusų popo gavo riekelę baltos duonos ir padalino ją į mažus gabalėlius. Tada visų paprašė nutilti. Jis pasakė, kad tas vakaras Tėvynėje Lietuvoje yra šventas. Tas ramybės vakaras – tai Kristaus gimimo šventa naktis ir mums, katalikams, tai tik toks vienas vakaras metuose. Pasimeldę ir prisiminę gimtuosius namus, suvalgė duonos gabalėlius. Tai buvo pirmosios kalinio šv. Kūčios, tačiau ir tokiomis sunkiomis sąlygomis senelis liko ištikimas Kristui.

Senelis kalėjo lageriuose prie Volgos didžiųjų intakų Kamos ir Viatkos, netoli Solikamsko, dirbo miškų kirtimo ir rąstų plukdymo darbus. Gyvenimas lageriuose buvo labai sunkus. Visur siautėjo nešvara ir utėlės, todėl kaliniai prašydavo kuo trumpiau kirpti plaukus. Prausdavosi su molio gabalu prie upės, baltinių niekas nekeisdavo, nešiodavo juos tol, kol supūdavo ant nugaros. Būdavo šalta ne tik lauke, bet ir gyvenamosiose patalpose. Kai vienoje vietoje kaliniai miško darbus baigdavo, juos nuvarydavo į kitą vietą. Kartą varant kalinius į kitą lagerį, teko kelias paras nakvoti apleistoje cerkvėje. Buvo labai šalta. Kai mirė greta gulintys kaliniai, gyvieji prisidengdavo lavonais, kad būtų bent kiek šilčiau. Per žiemą iš keturių tūkstančių kalinių beliko tik aštuoni šimtai. Priežiūra buvo griežta, nes lagerių administracija į kalinius žiūrėjo kaip į didžiausius priešus ir tarybinės santvarkos griovėjus. Kiekvieną dieną vykdavo kratos, kurių metu buvo atimama literatūra, rašymo reikmenys. Kai vykdavo patikrinimai ir kratos, žmonės šaldavo lauke. Juos už menkiausius nusižengimus uždarydavo į karcerius. Visi privalėjo vilkėti rūbus, ant kurių nugarų buvo užrašyti asmens numeriai. Maistas buvo duodamas sušalęs, neskanus – beveik nevalgomas. Ligoniams gydyti buvo skiriamos tik kapeikėlės, todėl vaistų beveik nebūdavo. Deficitinius vaistus geresniems tarnautojams ir pareigūnams tekdavo vogti, kad galėtų padėti sunkiai sergantiems žmonėms. Tokia ‘gera’ priežiūra bolševikai sukurdavo barakuose minią badaujančių, nuplyšusių, užguitų ir gyvenančių tik alkanos gaujos instinktais žmonių. Aštuonerius metus senelis lageriuose nesutiko nei vieno lietuvio. Buvo apsuptas tik žmogžudžių ir banditų.

Nežmoniškos gyvenimo sąlygos pakenkė senelio akims. Gerai, kad bent vokietis gydytojas jo pasigailėjo ir padėjo neprarasti regėjimo. Jis liepė apvirti nugaišusio arklio kepenis ir valgyti jas. Tik tai ir išgelbėjo senelį nuo apakimo. Ilgi metai, praleisti lageriuose, išsekino senelį, todėl gydytojas išsiuntė jį į centrinę ligoninę. Kai atvežė į ligoninę, jis jautėsi visiškai nusilpęs, net daugybos lentelė nyko iš atminties... Kai ligoninės vyr. gydytojas paklausė, kokia jo tautybė, senelis atsakė, kad esąs lietuvis ir, paėmęs gydytojo ranką, rusų kalba pasakė: ‘Aš nemirsiu?’ ‘Nemirsi, nemirsi’, – atsakė gydytojas. Vakare atėjęs į palatą liepė seneliui išsižioti, kad galėtų sugirdyti vaistus. Iš tiesų tai buvo cukrus, kurio senelis neturėjo burnoje jau kokius ketverius metus... Vyr. gydytojas vis duodavo geresnio maisto, padėdavo po pagalve duonos arba cukraus gabalėlį. Rūpesčio seneliu priežastis paaiškėjo tada, kai į palatą atėjo gydytojo žmona lietuvė. Ji jau 30 metų nebuvo sutikusi jokio lietuvio. Dievo valia ji padėjo seneliui išsikapstyti iš mirties nagų. Atgavęs jėgas senelis keletą metų dirbo toje ligoninėje buhalteriu. Dirbdamas buhalteriu stengėsi pagerinti maisto davinį ligoniams. Rudenį, kai pildavo į sandėlius bulves ir kitas daržoves, senelis stengėsi jų užpajamuoti mažiau, kad kuo didesnis kiekis daržovių būtų skirtas ‘nugaravimui’. Nepailstamai rūpindamasis ir nuolat rizikuodamas senelis pagerino daugelio kalinių sveikatą.

Vladas Nasevičius Abezės lageryje (1954 m.)

Paskutinis senelio lageris buvo Abezė, Nimlage, kuriame gyveno daug lietuvių. Būdamas lageriuose senelis barzdos neskuto, todėl ji buvo vešli ir atrodė įspūdingai. Dėl ilgos barzdos lietuviai jį palaikė rusu, todėl labai nustebo, kai po trijų dienų jis prakalbo lietuviškai. Abezėje jam taip pat buvo leista dirbti buhalterijoje. Lageryje visi jaunesnieji kaliniai senelį vadino ‘dėde’, nes jis visapusiškai rūpinosi savo likimo draugais, rėmė juos vaistais, kuriuos gaudavo siuntiniuose iš rašytojo Antano Vienuolio ir kitų. Su rašytoju Antanu Vienuoliu senelis susipažino ir pradėjo draugauti prieš karą. Jų draugystė tęsėsi iki rašytojo mirties.

Abezės lageryje buvo toks atsitikimas. Pas senelį į buhalteriją atėjo kalinys ir paprašė cukraus davinį pakeisti į ‘machorką’ (tabaką). Senelis pasižiūrėjo į jį ir paklausė: ‘Ar žmoną ir vaikų turi?’ Kai jis atsakė turintis šeimą, senelis supylė cukrų jam į burną ir pasakė, kad daugiau taip nesielgtų. Atlikęs bausmę lageryje ir grįžęs pas šeimą tas kalinys parašė seneliui laišką, kuriame padėkojo už tai, kad jį sulaikė nuo blogio.

Paskutiniame lageryje susipažino su keliais kunigais, tarp kurių buvo ir klierikas Alfonsas Svarinskas. Senelis padėjo jį slapta įšventinti į kunigus (šventino lagerio ligoninėje vyskupas Pranciškus Ramanauskas). Gydytojo Vlado Šimkūno paprašytas senelis rūpinosi profesoriumi Levu Karsavinu, praskaidrino paskutines jo gyvenimo dienas. Grįžęs iš lagerio senelis parašė atsiminimus apie profesoriaus L. Karsavino atsivertimą į katalikų tikėjimą ir mirtį (išspausdinti laikraštyje ‘Šiaurės Atėnai’ 1994 metų liepos mėnesį). Lageryje buvo daug balsingų vyrų, kurie subūrė lietuvių chorą. Choras slaptai rengtuose koncertuose dainuodavo patriotines dainas, o oficialiai užrašydavo, kad tai revoliucinės dainos. Senelis, sužinojęs, kad greitai leis grįžti namo, parašė tokį atvirlaiškį: ‘Važiuoju – grįžtu į Tėvynę Lietuvą, kurios nemačiau penkiolika metų’. Vienos nuotraukos kitoje pusėje jis užrašė: ‘Tauta bus gyva, gaji ir laisva, jei mes, sūnūs ir dukros laisvos Lietuvos, vykdydami Aukščiausiojo valią, gyvensime Dievui ir Tėvynei Lietuvai’.

Senelis kalėdamas lageryje susapnavo savo mamą: ji buvo nešvari, suvargusi ir sirgo. Po kelių dienų atėjo telegrama apie jos mirtį. Seneliui tai buvo skaudi žinia, nes negalėjo būti su ja paskutinėmis jos gyvenimo dienomis, negalėjo jos apkabinti ir pasakyti, kad jie dar susitiks. Tačiau senelis nepalūžo ir gyveno toliau, nes žinojo, kad ji yra geresniame pasaulyje ir kad ten yra laiminga. Matydamas, kaip kiti žmonės kenčia praradę artimuosius, kalbėdavosi su jais ir taip padėdavo jiems suprasti, kad jų artimieji dabar yra laimingesni. Gyvendamas lageriuose ir tremtyje senelis matė lėtas ir skausmingas draugų mirtis. Jiems iškeliaujant anapilin, jis nuramindavo jų sielas ir suteikdavo viltį: tuomet pamatydavo jų akyse šviesą ir nusiraminimą. Jis visada sakydavo, kad su mirtim gyvenimas nesibaigia, o keliaujama į Dievo Karalystę. Neleido sau pasiduoti, nes žinojo, kad yra reikalingas kitiems.

Išbuvęs kalėjimuose jam skirtą laiką, 1956 metais senelis grįžo į Lietuvą. Tarybinė valdžia jam neleido gyventi nei Kaune, nei Vilniuje, todėl apsigyveno Kaišiadoryse. Čia sukūrė šeimą. Jo žmona Birutė, mano močiutė, buvo mokytoja, bet dėl senelio teistumo jai nebuvo leista dirbti Kaišiadoryse, todėl ji 15 metų važinėjo dirbti į kaimų mokyklas.

Tiek daug išgyvenęs nelaisvėje, jis liko toks pat geras ir nuoširdus, skleidė savo širdies šviesą aplinkiniams. Barzdos, kurią jis užsiaugino lageryje, neskuto ir grįžęs – ji buvo kaip tremties prisiminimas. Jis nepasidavė įtikinėjimams gyventi po sovietų padu, nesileido užverbuojamas. Senelis džiaugėsi tuo, kad vėl gali gyventi savo Tėvynėje ir dirbti jos labui. Bendravo su pogrindžio dalyviais, jiems patarinėjo ir padėjo. Džiaugėsi tuo, kad galėjo su šeima skaityti ir platinti pogrindžio leidinius: Lietuvos Katalikų Bažnyčios kroniką, ‘Aušrą’, ‘Perspektyvas’. Paskutinis senelio noras buvo būti palaidotam su Lietuvos savanorio uniforma. Šį norą 1986 m. išpildė mylima šeima, nors KGB ir buvo liepę perrengti (Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro pasipriešinimo dalyvių (rezistentų) teisių komisijos nu-

Pirmoje eilėje iš kairės į dešinę: Kun. Jonas Žvinys, Vladas Nasevičius, kun. Liudas Puzinas. Antroje eilėje iš kairės į dešinę: Iriniejus, kun. Alfonsas Svarinskas, kun. Budraitis (Abezės lageryje ~1955 m.)

tarimu 2000 m. rugsėjo 20 d. protokolo Nr. 68, Vladas Nasevičius pripažintas kariu savanoriu).

Mano senelis buvo neeilinė asmenybė, todėl jo dukra Audronė pavadino savo sūnų Vlado vardu. O aš džiaugiuosi, kad turėjau tokį senelį, kuris parodė, kad galima likti žmogumi net ir tada, kai gyvenimo sąlygos atrodo visiškai nežmogiškos".

Iš V. Nasevičiaus ir rašytojo Vienuolio susirašinėjimo

Anot buvusio tremtinio, rašytojo ir Komijos lagerių istorijos tyrinėtojo Algirdo Šerėno (1930–1998), Vladas Nasevičius buvo ypač gerbiamas tarp bendraminčių, buvo „visų Abezės kalinių siela". Tai atsispindi jo susirašinėjime su rašytoju Antanu Vienuoliu, kuris buvo gydytojas ir galėjo kaliniams parūpinti vaistų.

Šių metų Vilniaus knygų mugėje buvo pristatyta knyga „Per Tamstos laišką į mane padvelkė tikras pavasaris", kurią parengė dr. Inga Liepaitė ir A. Baranausko bei A. Vienuolio-Žukausko memorialinio muziejaus Anykščiuose direktorius Antanas Verbickas. Šia knyga buvo siekiama atskleisti vieną iš rašytojo A. Vienuolio-Žukausko, kaip Lietuvos SSR Aukščiausiosios Tarybos deputato, veiklų. A. Vienuolis, pasinaudodamas savo statusu, teikė įvairiopą paramą ir pagalbą tremtyje ir lageriuose atsidūrusiems tautiečiams. Visa ta parama buvo atskleista per tremtinių ir politinių kalinių bei jų artimųjų laiškus ir kitus archyvinius dokumentus.

Tarp 175 laiškų, atvirlaiškių ir telegramų yra ir Vlado Nasevičiaus Vienuoliui rašytų laiškų. Laiškai saugomi Vilniaus universiteto bibliotekos rankraštyne ir Anykščių muziejuje, – o kad laiškai išliko, reiškia, kad rašytojas nepabijojo susirašinėti su kaliniais ir tokių laiškų laikyti namie. Todėl po rašytojo mirties jie pateko į rankraštynus. Susirašinėjimas prasidėjo Vienuoliui paskelbus romaną „Puodžiūnkiemis". V. Nasevičius kreipiasi į rašytoją (knygos leidėjai mano, kad parašyti pirmą laišką galėjo inspiruoti buvęs Vienuolio bendradarbis vaistininkas Juozas Šileika, nors Nasevičius su Vienuoliu buvo pažįstamas ir pats, nes Vytauto Didžiojo universitete mokėsi kartu su Vienuolio sūnum Stasiu, taip pat pokariu buvusiu politiniu kaliniu), prašydamas dalį apdovanojimo už romaną skirti vaistams politiniams kaliniams. Laiškuose atsispindi Nasevičiaus pasišventimas likimo draugams (laiškai iš lagerio rašyti ne Nasevičiaus ranka, tik jo vardu).

Reikia atkreipti dėmesį, kad Nasevičius į rašytoją, kurį aukštai vertina, kalba įsitikinusio kovotojo su sovietija tonu. Dar daugiau – jis ragina žymų sovietinį rašytoją nepasiduoti „guldomam į Prokrusto lovą" – tai yra, nepasiduoti sistemai. Ir galima tik nusistebėti, kaip Vienuolis nebijojo tokių laiškų gauti iš lagerininkų, juk žinojo, kad laiškai yra tikrinami ir valdžiai jo ryšiai su lageriu yra žinomi.

Iš Vlado Nasevičiaus laiškų Vienuoliui: „Gyvenam sunkiai, iš Stasio (sūnaus – A. Š.) pasakojimų turit tai žinoti. Didžiausias mūsų priešas – džiova. Daug jaunų, gražių ir pajėgių ji pakerta. Ir tikrai gražu ir prasminga būtų, jei iš mažos dalies savo aukštojo apdovanojimo Jūs atsiųstumėt savo vertiems tos aukos tautiečiams vaistų. Daugelis vis tik grįšime ir už paramą atsidėkosime" (1953 m. vasara; tuo metu Stalinas jau buvo miręs ir kaliniai pajuto šiokį tokį lagerių sąlygų palengvėjimą ir galėjo laisviau rašyti laiškus – A. Š.).

Rudenį rašytame laiške jau dėkojama už vaistus (ypač peniciliną) ir pranešama, nuo kokių ligų jie kam padėjo. 1954 m. balandžio mėn. Nasevičius dėkoja už siuntinį, knygą (bet ne „Puodžiūnkiemį", kurio vis dar laukia) ir atviruką su keletu žodžių. Nasevičius rašo: „...mes ne vieni: su mumis ištisa tautos dalis, kurios atžvilgiu mūsų pareigos verčia mus kartais ne vien išdidumą atidėti į šalį. Už kiekvieną tautietį, mirusį prieš laiką, mes jaučiam atsakomybę: gal dar ne viskas padaryta jam išgelbėti, gal galima buvo dar iš kur nors gauti gyvybę galėjusių [grąžinti – išbrauktas žodis] vaistų. Ir grūmiamės su likimu-patėviu dėl kiekvieno tautiečio, dėl kiekvieno jo gyvenimo mėnesio toliau atkakliai, nenuilstamai, nesutramdomai, užmiršę sąvokas 'sunku', 'nėra galimybių', 'beprasmiška'. Tad dovanok ir mums, Brangus Vienuoli, jei mes, neprisilaikydami kitą kart visų etiketo taisyklių, įkyrim Jums savo laiškais. Tai tik silpnutis aidas mirti nuėjusios tautos; ateis laikas, – kiekviena broliškųjų kapų smiltelė šauks. Ne metafora tai; tai nenumaldoma tiesa, tai dėsnis panašus energijos neišnykimo dėsniui. O vaistai mums turi gyvybės kainą... Gavę pinigus bandytume jų užsisakyti per maskviečius"...

Galimai 1954 m. rašytame laiške Nasevičius pasirašo slapyvardžiu V. Tautžiūra ir prašo, įpareigoja rašytoją, kurio žodį aukštai vertina: „primink, Mielas Rašytojau, kiekviena proga priaugančiai ir bebręstančiai kartai mūsų toli toli nuo gimtojo krašto nublokštų kovos sūnų valią ir mirštančiųjų testamentą: – Gyvoji lietuvių karta nelygioje kovoje būk gaji ir nenutautinama! ... Mielas Rašytojau, Tamsta savo kūryba mus mokei mylėti savąjį kraštą, aukotis, kovoti. Mes ir žengėm, senutės motinos kryžiaus ženklu palaiminti, dulkėtais, dagiais, kraujuotais vieškeliais, trokšdami laisvės tėvynei Lietuvai. Palikom namus ne dėl manieros ir etiketo, – o ne! Mus skatino Tamstos lietuviškasis kūrybinis žodis, mums taip liepė mūsų širdyse visada gyvas, visada plazdenantis Lietuviškasis Genijus".

„Ačiū už obuolius tėvų žemės. Kai vaišinau senelį Šileiką, tai jo senyvu veidu riedėjo stambios ašaros. – Taip noriu numirti Lietuvoje, tėvynėje ir dar pats padėkoti Anykščiuose senam prieteliui. Gal Dievas duos..." 1955 m. spalis

„Po tiek metų sugrįžau į tėvynę iš tolimos šiaurės. Čia pat iš Vilniaus skubu padėkoti Tamstai iš visos lietuviškos širdies. ...Mano tėviškės sodybėlė vokiečių sudeginta, o artimieji išmirę. Bet senstelėjusiam viengungiui, gyvenusiam ir gyvenančiam ne sau, bet tautai, juk ne taip daug reikia..." 1955 m. gruodis

„Minint Tavo, Mielasis Vienuoli, 75 metų gyvenimo sukaktį, visa širdimi linkiu: Išliki Vienuoliu visą savo amžių! Tegu niekas Tavo kūrybos neguldo į Prokrusto lovą! Ant jokio kurpalio nesiduoki tempiamas!" 1957 m. balandis.

„Aš dabar būsiu bedarbis, nes Kaune gyventi negaliu, ieškosiu darbo kur nors – tik ne Vilniuj ir Kaune" (yra išlikęs Vienuolio laiško vidaus reikalų ministrui juodraštis, taip pat jo laiškas Aukščiausiosios Tarybos pirmininkui J. Paleckiui, prašant Nasevičiui leisti apsigyventi Kaune).

Bus daugiau

Parengė **Audronė V. Škiudaitė**

MANO VIRTUVĖ

Vėl atraskime skanias ir maistingas daržoves

Troškinti kalafiorai

Reikės:

kalafioro
2 šaukštų sviesto
2 česnako skiltelių
1/2 puodelio Parmesano sūrio
1/2 puodelio pelėsinio sūrio
2 šaukštų grietinėlės

Kalafioro galvutę išskirstyti stambiais žiedynais.

Į puodą įdėti 2 kupinus šaukštus sviesto, supjaustytas česnako skilteles, kalafioro žiedynus ir įpilti truputį vandens. Uždengti dangčiu ir troškinti 8–10 minučių.

Per tą laiką sutarkuoti 1/2 puodelio *Parmesano*. Gabaliukais supjaustyti pelėsinį sūrį.

Kalafiorą kartu su česnaku sutrinti (jei reikia, galima įpilti vandens, kuriame virė kalafioras). Įmaišyti grietinėlę.

Kalafioro piure supilti į dubenį, suberti tarkuotą *Parmesano* sūrį, išmaišyti. Ant viršaus užberti kubeliais pjaustytą pelėsinį sūrį.

Ryžiai su brokolių padažu

Reikės:

brokolio
ryžių (biriai išvirtų)
skiltelės česnako
žaliosios citrinos (laimo) sulčių
1 šaukšto sojų padažo
1 šaukšto tamari padažo
alyvuogių aliejaus
1 arb. šaukštelio klevų sirupo arba medaus
pluoštelio petražolių, mėtos lapelių ir svogūnų laiškų (smulkiai supjaustytų)
maltų juodųjų pipirų
raudono čili pipiriuko be sėklų, susmulkinto

1 galvutę brokolių išskirstyti žiedynais, sumesti į verdantį vandenį ir pavirti 2–3 minutes.

Išvirti birius ryžius.

Grūstuvėje sutrinti česnako skiltelę, įpilti žaliosios citrinos sulčių, sojų ir tamari padažo, truputį alyvuogių aliejaus.

Viską išmaišyti ir įpilti 1 arb. šaukštelį klevų sirupo arba medaus. Sudėti smulkiai kapotas petražoles, mėtos lapelius ir svogūnų laiškus.

Apvirtus brokolius nuvarvinti ir tuoj pat sudėti į dubenį su labai šaltu vandeniu – kad daržovės neprarastų savo žalios spalvos.

Ataušusius brokolius vėl nuvarvinti, sudėti į trintuvą, supilti paruoštą padažą ir sutrinti.

Ryžius sudėti į gražų dubenį ir užpilti brokolių padažu. Išmaišyti (druskinti nereikia).

Pabarstyti maltais pipirais ir susmulkintu raudonu čili pipiriuku.

Skanaus!

Jūsų Indrė

„Draugo" prenumeratoriai gali skaityti „Draugą" internete be jokio papildomo mokesčio. Pageidaujantys turėtų parašyti apie tai administracijai: **administracija@draugas.org** ir gauti „log in" bei slaptažodį.

BENDRAUKIME
www.facebook.com/draugolaikrastis

CHIRURGAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Šeštadienį, kovo 7 d., 9:30 val. r. seselių** kazimieriečių vienuolyno koplyčioje, 2601 W. Marquette Rd., Čikagoje, bus atnašaujamos šv. Mišios meldžiant, kad vienuolyno steigėja, Garbingoji Dievo Tarnaitė Marija Kaupaitė būtų beatifikuota. Taipogi bus paminėta šv. Kazimiero šventė. Šv. Mišias atnašaus kun. Joseph Mol. Visi kviečiami. Po šv. Mišių bus vaišės. Daugiau informacijos tel. 773-776-1324.

■ **Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo** bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL) kovo 8 d. 10 val. r. šv. Mišiose švęsime antrąjį Gavėnios sekmadienį. Eucharistijos šventimą atnašaus kun. Gediminas Keršys. Po šv. Mišių visi kviečiami į parapijos salę, kur kun. G. Keršys virs tradicinę „Gavėnios sriubą". Surinktos lėšos bus skirtos labdarai Lietuvoje. Taip pat primename, kad penktadieniais 4:30 val. p. p. bažnyčioje einame gavėnios kryžiaus kelio stotis su apmąstymais.

■ **JAV Lietuvių Bendruomenės Waukegan-Lake County** apylinkės metinis susirinkimas vyks kovo 8 d., sekmadienį, 3:30 val. p. p. (po lietuviškų pamaldų Santa Maria Del Popolo bažnyčioje) parapijos bibliotekoje, Koplyčios pastate, 116 N. Lake St., Mundelein, IL 60060. Daugiau informacijos tel. 847-644-2871. Kviečiame dalyvauti.

■ **Kovo 8 d. 12 val. d. Floridos lietuviai ir** svečiai kviečiami kartu paminėti Lietuvos valstybės atkūrimo ir Nepriklausomybės atkūrimo dienas. Renginys vyks Delnor-Wiggins Pass State Park, 11135 Gulfshore Dr., Naples, FL 34108. Renginio metu bus organizuojami įvairūs žaidimai, bus kepami šašlykai. Mašinos pastatymo kaina visai dienai – 6 dol.

■ **Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo** 30-osios metinės bus minimos Madisone kovo 11 d., trečiadienį. Renginys vyks University Club, 803 State St., Madison, WI, 53703 nuo 5:30 val. p. p. iki 9 val. v. Amerikos lietuvaitė Daiva Venckus pasidalins įdomia savo šeimos istorija. Bus kokteiliai ir vakarienė. Užsiregistruoti reikia iki kovo 8 d. tel. 608-262-5023 arba el. paštu uclub@uclub.wusc.edu. Kaina suaugusiems – 30 dol., vaikams – 10 dol. Daugiau informacijos suteiks Daina Juozevičienė: auradain@tds.net. se iškilmėse.

CALIFORNIA LITHUANIAN CREDIT UNION

Savings - 1.31 % APY*
IRA - 1.51 % APY*
*APY - ANNUAL PERCENTAGE YIELD
MOBILE BANKING | INTERNATIONAL WIRES
CREDIT/DEBIT CARDS | SAVINGS | CHECKING
310.828.7095 | info@clcu.org
NCUA www.clcu.org

Namams pirkti paskolos
duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nuošimčiais.
Kreipkitės į
Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747

Advokatas
VYTENIS LIETUVNINKAS
4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvę nuo „Draugo")
Tel. 773-284-0100
info@midwaylegal.com

www.draugofondas.org

Užgavėnės Kolorado lituanistinėje mokykloje

Užgavėnių dalyviai pasiruošę išgąsdinti žiemą. KLM nuotraukos

SIMONA BATAITYTĖ

Šiais metais Kolorado lituanistinės mokyklos (KLM) vaikai žiemą iš kiemo vijo paskutinę kalendorinę žiemos dieną – vasario 29! Lauke šviečiant saulei, o po kojomis vis dar esant sniego pusnims, buvo galima pajausti artėjantį labiau lietuvišką pavasarį.

Užgavėnės – ne tik žiemos pabaigos šventė, bet ir, smaližių džiaugsmui, proga paskanauti skaniausių blynų. Šventės dalyvių laukė stalas, pilnas gardžių naminių gaminių. Tačiau prieš pradedant smaližiauti, vaikai turėjo atlikdami kai kurias užduotis: mokėsi apversti „blyną" ore, šoko, taip pat visi stebėjo Kanapinio ir Lašininio dvikovą. Visaip patriukšmavę ir gąsdinę žiemą, galiausiai užsidėję pačių pasigamintas kaukes – velnių, vilkų, čigonių ir meškų, vaikai garsiais šūksniais stengėsi išvaryti žiemą iš mokyklos kiemo. Kad poveikis būtų didesnis, tuo pat metu buvo uždegta vaikų pagaminta Morė.

Geriausiais būdais išgąsdinę žiemą, kibome skanauti blynų ir šnekučiuotis apie praėjusią dar vieną gražią dieną mokyklos bendruomenėje.

Žiema iš Colorado gal ir nepasitrauks, bet į širdis tikrai po truputį visiems sugrįžta pavasaris.

Dėkojame tėveliams, suorganizavusiems vaikams šventę!

Simona Bataitytė – Kolorado lituanistinės mokyklos mokytoja-praktikantė.

Vaikai bando apversti „blyną" ore.

Nors ir graži, bet Morei lemta sudegti.